

Exemple de credință (IV): Profetul Ilie

Cel de-al patrulea dintr-o serie de articole despre personalități din Sfânta Scriptură care sunt un exemplu de credință puternică. Ilie arată cum Dumnezeu îi ajută pe cei care Îl se roagă, în special în perioadele dificile.

24.10.2015

După Abraham, Moise și David, ne îndreptăm spre una dintre cele mai faimoase personalități din Vechiul Testament: Profetul Ilie. *Catehismul*

*Bisericii Catolice îl numește „’tatăl’
profetilor, ’generația acelor ce-L
caută, a celor ce caută fața Ta,
Dumnezeu al lui Iacov’ (Ps
24:6).” [1].*

Asemenea lui Moise, Ilie s-a bucurat
de o legătură deosebită cu
Dumnezeu. Ce putem învăța despre o
viață de credință de la acest „om al
Domnului”, cum este des numit în
Scripturi? [2] Vom vedea că Ilie
aduce în prim-plan una dintre
cerințele credinței: nevoia de a-l
adora pe Dumnezeu și doar pe El.
Mai mult, viața lui Ilie, *un om cu o
natură ca a noastră*, [3] ne arată cum
Dumnezeu îi ajută pe cei care se
îndreaptă spre El în rugăciune, în
special în perioadele grele.

***Arată acestui popor că ești
Dumnezeu***

Ilie Tisbitul a trăit în regatul lui Israel
în secolul al VIII-lea î.Hr. Numele

său, care înseamnă „Dumnezeul meu este Domnul”, sumarizează rolul principal al misiunii sale: a le aminti oamenilor că este doar un singur Dumnezeu adevărat și că doar El trebuie adorat. Ilie a trebuit să facă exact asta atunci când regele Ahab, sub influența soției sale, Jezebel, a început să adore un zeu străin, iar venerarea Dumnezeului lui Israel și idolatria se practicau în același timp. [4] „Oamenii îl adorau pe Baal, idolul reconfortant de la care credeau că vine darul ploii, și deci căruia i se atribuia puterea de a face câmpurile roditoare și de a da viață oamenilor și animalelor. În ciuda afirmațiilor că îl urmează pe Domnul, un Dumnezeu invizibil și misterios, oamenii căutau, totodată, securitatea unui zeu ușor de înțeles și previzibil, de la care credeau că pot obține roade și prosperitate.” [5]

În aceste circumstanțe l-a ales Dumnezeu pe Ilie să le vorbească

oamenilor în numele Său. Profetul i-a spus lui Ahab care vor fi consecințele apostaziei sale: *Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, Căruia Îi slujesc, și nu va fi nici rouă, nici ploaie în acești ani decât la cuvântul meu.* [6]

Ani mai târziu, când efectele secetei deveniseră dramatice, [7] Domnul l-a trimis din nou pe Ilie la rege. Profetul i-a cerut lui Ahab să adune tot poporul lui Israel, împreună cu profeții lui Baal, pe Muntele Carmel. Regele a fost de acord, iar când oamenii s-au adunat, Ilie și-a strigat provocarea: *Eu sunt singurul care am rămas dintre profeții Domnului, iar profeții lui Baal sunt în număr de patru sute cincizeci. Să ni se dea doi tauri. Ei să-și aleagă un taur, să-l taie în bucăți și să-l așeze pe lemnele de pe altar, dar să nu-i dea foc. Iar eu voi pregăti celălalt taur și-l voi așeza pe lemne, dar nu-i voi da foc. Apoi, voi să chemați numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului.*

Dumnezeul care va răspunde prin foc, Acela este adevăratul Dumnezeu. [8] Propunerea avea scopul de a arăta tuturor cine era adevăratul Dumnezeu, deoarece păcatul oamenilor nu era uitarea totală a Domnului, ci punerea Lui în aceeași categorie cu alți zei.

Numeroșii profeți ai lui Baal și-au strigat rugăciunea timp de câteva ore, dar nu s-a întâmplat nimic. După aceea, rugăciunea lui Ilie a primit răspuns imediat: din rai s-a coborât foc și a consumat taurul, lemnele, ba chiar și apa pe care profetul a comandat să fie turnată din abundență pe sacrificiu. În fața acestei dovezi, oamenii s-au prăbușit la pământ și au strigat: *Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!* [9] Cultul lui Baal, zeul ploii, s-a arătat ca unul fals, iar existența altor zei în afară de Dumnezeul lui Israel, discreditată.

În timpul confruntării, Ilie a acționat cu întreaga încredere dată de credință, încrederea completă care a venit de la siguranța că era în mâinile Celui care este mai puternic decât oamenii și chiar decât natura. Batjocura pe care le-a adresat-o profetilor lui Baal când se rugau la zeul lor îi arată încrederea că Domnul va acționa în favoarea sa: *Strigați mai tare, doar este dumnezeu; poate că meditează sau este ocupat sau se află în călătorie; poate că doarme și se va trezi.* [10]

Ilie poate fi numit, pe bună dreptate, profetul primei porunci, care ne cere să credem în Dumnezeu și să îl adorăm, iubindu-L mai presus de toate, având niciun alt dumnezeu. [11] Ilie apără prima consecință a acestei porunci: venerarea numai a Domnului.

Așa cum explica Benedict XVI, „numai în acest mod Dumnezeu este

recunoscut pentru ceea ce este, Absolut și Transcendent, înlăturând posibilitatea de a-L plasa la un loc cu alți zei, ceea ce ar nega că este absolut și L-ar relativiza. Aceasta este credința care îl face pe Israel Poporul lui Dumnezeu; aceasta este credința proclamată de bine-cunoscutul text al *Shema Yisrael*: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn. Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.” (Dt 6:4-5).” [12]

Această poruncă ne interzice să îl considerăm pe Unicul Dumnezeu ca fiind la același nivel cu alți zei. Chiar dacă au trecut multe secole de atunci, și circumstanțele de acum sunt diferite de cele ale Israelului din vechime, tentația de a-L coborî pe Dumnezeu de la locul Său rămâne la fel de reală.

Privind găsirea altor pasiuni sau preocupări care ocupă primul loc în capul sau inima noastră, putem să îl rugăm pe Dumnezeu să ne reaprindă flacăra credinței și să o pună din nou la lucru, și într-un asemenea mod în care nimic – nicio ființă creată, niciun gând, nicio dorință a sinelui – să nu erodeze dedicația completă pe care I-o datorăm.

Așa cum ne amintise Papa Francisc, „Noi toți, în propriile vieți, conștient și poate, uneori, fără să ne dăm seama, avem o ordine foarte clară a priorităților când este vorba de lucrurile pe care le considerăm importante. Adorarea Domnului înseamnă să Îl punem în locul care trebuie; adorarea Domnului înseamnă că suntem convinși în fața Sa că El este singurul Dumnezeu, Dumnezeul vieții noastre, Dumnezeul istoriei noastre.” [13]

Răspunsul lui Ilie ne poate da curaj atunci când trebuie să ne mărturisim public credința, în fața încercărilor – vechi, dar întotdeauna prezente – de limitare a religiei la viața privată. Se încearcă excluderea din viața socială a oricărei referiri la Dumnezeu, ca și când vorbitul despre Dumnezeu i-ar putea ofensa pe unii oameni. Ilie nu s-a mulțumit cu propria credință în Dumnezeu. Pe Muntele Carmel, s-a rugat ca tot poporul lui Israel să știe că Domnul era Dumnezeul adevărat, cel care convertește inimile oamenilor. [14] Credința nu poate fi ascunsă; este „născută din ascultare și întărită de proclamare.” [15] Credința „implică mărturisire și consacrare publice. Un creștin nu poate să își considere credința drept un act privat.” [16]

Ia-mi viața acum, căci nu sunt mai bun decât strămoșii mei!

După holocaustul de pe Muntele Carmel, poporul a recunoscut că Domnul era adevăratul Dumnezeu. Curând după aceasta, regele a fost martor la cum profetul a obținut de la Domnul sfârșitul unei secete. [17]

Însă, în momentul celui mai mare triumf al lui Ilie, viața i-a luat o turnură spre rău. Soția regelui, furioasă pe ce făcuse profetul, căuta să îl omoare. Temându-se pentru viața lui, Ilie a fugit în deșert. Acolo, epuizat de călătorie și de amărăciunea pe care trebuia să o fi simțit văzându-se abandonat în fața urii reginei, s-a rugat pentru moarte: *Destul, Doamne! ia-mi viața acum, căci nu sunt mai bun decât strămoșii mei!* [18]

Ilie a fost, pentru mulți ani, singurul martor al lui Dumnezeu în Israel. Tocmai înfruntase patru sute cincizeci de profeți ai lui Baal înaintea întregului popor, sfidând, în

același timp, ostilitatea unui rege. Dar acum, în fața amenințărilor Izabelei, a fugit cât mai departe posibil. Ce s-a întâmplat cu încrederea sa? Nu mai era sigur de Dumnezeu, care îl însoțise până atunci cu atât de multe minuni?

Și în viața Sfântului Josemaría au existat momente când, asemenea lui Ilie, a existat frică: de exemplu, în dimineața zilei de 2 octombrie 1936, în primele luni ale Războiului Civil din Spania. Fondatorul se ascundea împreună cu alte persoane în Madrid, când au fost avertizați că locuința urma să fie percheziționată și că, dacă erau găsiți, ar fi putut fi împușcați. A simțit atât „imensa bucurie de fi unit pentru totdeauna cu Sfânta Treime, și claritatea cu care Dumnezeu m-a făcut să văd că nu valoram nimic și că nu puteam face nimic; și deci am tremurat de o frică reală.” [19]

Poate că noi nu am trecut printr-o situație atât de deosebită. Ce am experimentat, însă, a fost descurajarea: poate la primirea unor vești proaste, sau când am fost confrunțați cu un aparent eșec apostolic sau dovada propriei nevolnicii. După cum scria și Sfântul Josemaría: „Tată, mi-ai spus, am comis multe erori, am făcut atât de multe greșeli. Știu, am răspuns. Dar Domnul Dumnezeuul nostru, care cunoaște totul și a luat tot în considerare, îți cere doar să fii umil îndeajuns să recunoști asta și să te străduiești să te răscumperi, pentru a-L servi mai bine în fiecare zi cu mai multă viață interioară, cu o rugăciune și pietate continue, și folosirea mijloacelor potrivite pentru sanctificarea muncii tale.” [20]

Așa cum s-a întâmplat cu Ilie, circumstanțele potrivnice ar trebui să ne ducă la a-l chema cu încredere și sinceritate pe Dumnezeu. Atunci

este timpul să practicăm virtutea credinței, împreună cu speranța, virtuți de care avem nevoie în special când suntem în singurătate și cu aparente eșecuri, chiar și mai mult decât în momentele de triumf și aclamații. Rugăciunea lui Ilie, atunci când a simțit cât de disperată îi era situația, a fost foarte plăcută Domnului deoarece a venit dintr-o inimă sinceră și umilă care ardea cu zelul pentru cauza Domnului și era gata să accepte orice Domnul alegea să îi trimită. Iar această rugăciune umilă a primit, rapid, un răspuns. De două ori a trimis Domnul un înger care l-a trezit și l-a îndemnat să mănânce și să bea. *El s-a sculat, a mâncat și a băut; apoi, cu puterea pe care această mâncare i-o dăduse, a mers cale de patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la Horeb, muntele lui Dumnezeu.* [21]

Domnul nostru nu îi abandonează niciodată pe cei care lucrează în

serviciul Său. Ilie, acel om al lui Dumnezeu, a trăit întotdeauna pentru Domnul, care îl susține în fața adversităților, îl ajută să persevereze, și îi dă mijloacele de care are nevoie să își îndeplinească misiunea. În ciuda tuturor dificultăților și întoarcerilor, viața sa a fost fructuoasă și fericită. Dar profeții lui Baal, care mâncau la curte, s-au gândit poate că, prin flatarea reginei și înclinarea în fața lui Baal, își asigurau o viață liniștită. Și s-a întâmplat chiar invers. Este mai bine să stăm la masa lui Dumnezeu decât la cea a idolilor; este mai bine să fim servitorii lui Dumnezeu decât sclavii păcatului. [22]

Nu există o libertate mai mare decât a ști că suntem creaturi, și a-l adora pe Dumnezeu Creatorul nostru. Acesta este cel mai eficient mijloc împotriva idolatriei. „Cei care se înclină în fața lui Isus nu pot și nu trebuie să se prosterneze în fața

oricărei autorități pământești,
indiferent de cât de puternică ar fi
aceasta. Noi, creștinii, ne înclinăm
doar în fața lui Dumnezeu.” [23]

J.C. Ossandón (mai 2013)

[1] Catehismul Bisericii Catolice, 2582

[2] Vezi 1 Regi 17:18 și 24; 2 Regi
1:9-13

[3] Jas 5:17

[4] Vezi 1 Regi 16:31

[5] Benedict XVI, Audiență generală,
15 iunie 2011

[6] 1 Regi 17:1

[7] 1 Regi 18:5

[8] 1 Regi 18:22-24

[9] 1 Regi 18:39

[10] 1 Regi 18:27

[11] Vezi Deut 6:14

[12] Benedict XVI, Audiență generală,
15 iunie 2011

[13] Papa Francisc, Predică, 14 aprilie
2013

[14] Vezi 1 Regi 18:37

[15] Papa Francisc, Predică, 14 aprilie
2013

[16] Benedict XVI, Motu Proprio
Porta Fidei, nr. 10

[17] Vezi 1 Regi 18:41-46

[18] 1 Regi 19:4

[19] Citat de către Episcopul Javier
Echevarria, Memoria del Beato
Josemaría, p. 116

[20] Sfântul Josemaría, Forja, nr. 379.

[21] 1 Regi 19:8

[22] Vezi Sfântul Josemaría, Prieteni ai lui Dumnezeu, nr. 34-35

[23] Benedict XVI, Predică Corpus Christi, 22 mai 2008

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
exemple-de-credinta-iv-profetul-ilie/](https://opusdei.org/ro-ro/article/exemple-de-credinta-iv-profetul-ilie/)
(13.03.2026)